

Rabbi Dov Ber of Mezeritch

Ohr Torah

Parshas Yisro

Siman #94

"And Yitro heard all that God had done for Moshe and for Israel, His people."	וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹקִים לְמֹשֶׁה וְלִישְׂרָאֵל עַמּוֹ.
One must analyze: Why does it say "for Moshe"—wasn't the primary miracle for Israel?	וַיֵּשׁ לְדַקְדֵּק מֵה שָּׁאֵמַר "לְמֹשֶׁה", וְהֲלֹא עֵיקָר הַנִּסִּים הָיָה לְיִשְׂרָאֵל?
Additionally, if the report was about miracles and wonders, then a crucial part is missing from the text—what exactly is meant by "what He had done"?	וְעוֹד, אִם הַשְׁמוּעָה הָיְתָה הַנָּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת וְהָאוֹתוֹת, (אִם כֵּן) עֵיקָר חֲסֵר מִן הַסֶּפֶר, וּמָהוּ? "אֲשֶׁר עָשָׂה"?
It can be explained metaphorically: It is known that Pharaoh and his advisors did not believe in the name of Hashem (Y-H-V-H), but only had some grasp of the name "Elokim," specifically in the letters "Mi" (Who) from "Elokim," as mentioned in the writings of the Arizal.	וַיֵּשׁ לוֹמַר עַל פִּי הַלָּצָה, כִּי יָדוּעַ שִׁפְרָעָה וַיֻּעָצִיו לֹא הָיוּ מֵאֲמִינִים בְּשֵׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, רַק הָיְתָה לָהֶם אַחִיצָה (מָה) בְּשֵׁם אֱלֹקִים, בְּאוֹתוֹת "מִי" מֵאֱלֹקִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּכַתְבֵּי הָאֲרִי זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה.
This is like a parable of a villager who had never seen a king and did not grasp the nature of monarchy, only that he had heard there is a king who rules all lands, appoints rulers over provinces, and places ministers over his kingdom.	וְהִנֵּה מִשָּׁל לְבֵן כֶּפֶר שֶׁלֹּא רָאָה אֶת הַמֶּלֶךְ מִיָּמָיו וְלֹא הִשִּׁיג מִיָּמָיו נִימוּסֵי הַמַּלְכוּת וּמַהוּתוֹ, רַק שָׁשְׁמַע שֵׁשׁ מֶלֶךְ בְּעוֹלָם וְשֶׁהוּא שׁוֹלֵט וּמוֹשֵׁל בְּכָל הַמְּדִינוֹת, וּמִמְלִיךְ מַלְכִּים עַל מְדִינוֹת פְּרָטִיּוֹת, וּמוֹשִׁיב שְׂרָרִיּוֹת שׁוֹנוֹת בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ.
One day, the villager traveled from country to country and encountered a minor minister, dressed in gold-embroidered garments and adorned with riches. He thought to himself, "This must be the king!"	וַיְהִי הַיּוֹם, הָלַךְ הַבֵּן כֶּפֶר לְשׁוֹט מִמְּדִינָה לְמְדִינָה, וּפָגַע בְּשֶׁרָרָה אַחַת מִן הַשְּׂרָרִים הַקְּטָנִים, מְלוּבָשׁ בְּבִגְדֵי רֶקֶמָה וְזָהָב וְאַדְרָכְמוֹנִים, וְאָמַר בְּלִבּוֹ בּוֹדָאִי זֶה הַמֶּלֶךְ.
But then he asked others and they told him that this was just a minor official, and there were many higher ministers above him, all servants of the king. Only then did he begin to recognize the king's true greatness.	וְאַחֵר כֵּךְ שָׁאֵל לְאַחֵרִים, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁהוּא שֶׁר אֶחָד מִן הַשְּׂרָרִים הַקְּטָנִים וְעַלִּיו יֵשׁ כְּמָה וְכְמָה שְׂרָרִיּוֹת גְּדוּלוֹת שׁוֹנוֹת וּמִשְׁנוֹת, וְכוּלָם הֵם עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֵז הַכִּיר גְּדוּלַת הַמֶּלֶךְ.
Later, he met an even greater and more distinguished minister, and each time he thought, "This must be the king," until he finally met the highest minister in all the lands and saw his tremendous honor. Then he was convinced this was surely the king himself.	וְאַחֵר זֶה פָּגַע עוֹד בְּשֶׁר גְּדוֹל יוֹתֵר וְנִכְבָּד, עַד שֶׁטָּעָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד לֹמַר זֶהוּ הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁפָּגַע בְּשֶׁר הַגְּדוֹל מִכָּל הַשְּׂרָרִיּוֹת אֲשֶׁר בְּכָל הַמְּדִינוֹת וְרָאָה כְּבוֹדוֹ הַגְּדוֹל מְאֹד, וְאֵז נִגְמַר בְּלִבּוֹ שֶׁזֶהוּ בּוֹדָאִי הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch Ohr Torah Parshas Yisro

But afterward, he learned that even this highest minister was subordinate to the king, and all the power and honor he possessed was given to him by the king, who appointed him.	ואחר זה נודע לו שגם זה השר הוא תחת המלך, וכל הממשלה והכבוד שבידו של השר ההוא, הכל הוא ברשות המלך, שהמלך נתן לו הגדולה והכבוד ומנה אותו לשר חשוב כמוהו.
Then the villager fully understood the nature of the king, his governance, and his majesty, and he concluded: If the king grants such honor to others, his own greatness must be infinite.	אז הכיר הבן כפר בעצמו מהות המלך עצמו ואת נימוסיו וממשלתו, ואמר בלבו, אם עשה המלך איש אחר זולתו לשר גדול כזה והגיע לכל הכבוד, מסתמא גדולת המלך אין לה שיעור וקץ ותכלית.

The analogy is self-evident. Initially, Pharaoh and his advisors erred and denied the unique Divine Name (Y-H-V-H), and Yitro was also one of his advisors.	והנמשל מובן מאליו. שפרעה ויועציו תחלה טעו וכפרו בשם המיוחד הנזכר, שגם יתרו היה אחד מיועציו.
It is stated regarding Moshe, "See, I have made you as Elokim to Pharaoh", and regarding Israel, "You are Elokim"—thus, Hashem made Moshe and Israel as Elokim.	והנה נאמר במשה: "ראה נתתיך אלקים לפרעה", ובישראל נאמר: "אלקים אתם". נמצא שהקדוש ברוך הוא עשה אלקים למשה ולישראל.
Initially, Pharaoh and his advisors erred and denied, thinking in their hearts that this high level (of Moshe and Israel) was performing all the miracles,	ולפיכך מתחלה טעו וכפרו, שאמרו בלבם האי, דרגא דלהון עבדי ית כל מופתים
especially since Pharaoh and his advisors had a connection to the attribute of Elokim.	ובפרט פרעה ויועציו, שהיתה להם אחיזה במדת אלקים.
But now, when Yitro heard "what Elokim had done for Moshe and for Israel, His people", meaning that He made and appointed them to be Elokim,	אבל עכשיו: "וישמע יתרו את אשר עשה—אלקים למשה ולישראל עמו"
he said to himself, "Certainly, this is not the King Himself, for if it were, He would not have appointed another in His place."	פירוש שעשה ומנה אותם להיות אלקים, אמר בלבו: בודאי לא זהו שם המלך בעצמו, שאם כן לא היה ממנה אחר תחתיו.
Then he recognized the truth and converted. Understand this well.	ואז הכיר ונתגיר. והבן זה היטב מאד.

Siman #95

In the Midrash: "On this day they came to the wilderness of Sinai." From here, they said that the Torah was given with three elements:	במדרש: "ביום הזה באו מדבר סיני." מכאן אמרו שבשלושה דברים ניתנה התורה:
--	---

Rabbi Dov Ber of Mezeritch

Ohr Torah

Parshas Yisro

With fire, as it is stated: "And Mount Sinai was entirely in smoke." (Exodus 19:18)	"בַּאֵשׁ, שֶׁנֶאֱמַר: "וְהָר סִינַי עָשָׁן כָּל־
With water, as it is stated: "Even the heavens dripped with water."	"בַּמַּיִם, שֶׁנֶאֱמַר: "(אֶף) [גַּם] שָׁמַיִם נָטְפוּ מַיִם
In the wilderness, as it is stated: "In the wilderness of Sinai."	"בַּמִּדְבָּר, שֶׁנֶאֱמַר: "בַּמִּדְבָּר סִינַי
Just as these three elements are free, so too the Torah was given freely to man, as it is stated: "Ho, all who are thirsty, go to the water."	וַיְמָה שְׁלֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם בְּחִנָּם, כֹּה הַתּוֹרָה נִתְּנָה חִנָּם לָאָדָם, שֶׁנֶאֱמַר: "הוֹי כָּל צָמָא לְכוּ לַמַּיִם
To understand this, we must first analyze the verse: "And it was on the third day, when morning came."	וְלִהְיוֹן זֶה, נִדְּקָק תַּחֲלָה בַּפְּסוּק: "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּבֹּקֶר
But morning is the beginning of the day—so it should have first said "when morning came", and only afterward "on the third day."	וְהֵלֵא בִּקְרָה הוּא תַּחֲלָת הַיּוֹם, וְהָיָה לִיָּה לְמִימָר תַּחֲלָה "בַּהֲיוֹת הַבֹּקֶר", וְאַחֲרָיָה כֹּה "בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

This can be understood based on the well-known principle that everything in the worlds was created through wisdom, as it is written: "You made them all with wisdom."	וַיּוֹבֵן עַל פִּי הַהִקְדָּמָה הַיְדוּעָה, שֶׁכָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָמוֹת נִתְּהוּהָ עַל יְדֵי הַחֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמַר: "כָּל־מַעֲשֵׂי בְחֻכְמָה עָשִׂיתָ
We must explain why creation specifically occurs through wisdom.	וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ הַטַּעַם לָמָּה דוֹקָא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה
It is known that in everything, the four fundamental elements are interwoven.	כִּי הֵנָּה יְדוּעָה, כִּי בְּכָל דָּבָר וְדָבָר מְעֻרָּב בּוֹ ד' יְסוּדוֹת
But these four elements are opposites—how can creation emerge from elements that contradict each other to form a unified existence?	וְהֵנָּה, הַד' יְסוּדוֹת הֵם נִגְדִּים זֶה לָזֶה, וְאִיךָ יָכוֹל לְהִתְהוּוֹת הַבְּרִיאָה וְכָל הַיְצוּרִים וְהַנֶּעֱשִׂים מִדְּבָרִים שֶׁהֵם נִגְדִּים לְהִיּוֹת אֶחָד
The explanation is that when wisdom enters into something, it makes everything as if it is nothing, as it is written: "And wisdom is found from nothing."	וְהַעֲנִין, כִּי כְּאִשֶּׁר הַחֲכָמָה נִכְנָסָת לְתוֹכָהּ, עוֹשָׂה אֶת הַכָּל לֵאמֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמַר: "וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא
Meaning, wisdom, which is called true existence (yesh amiti), transforms all lights into nothingness because they are nullified before the intense radiance of wisdom, like a candle in the daylight.	פְּרוּשׁ, וְהַחֲכָמָה שֶׁהִיא נִקְרָאת "יֵשׁ אֲמִתִּי", עוֹשָׂה אֶת כָּל הָאוֹרוֹת לֵאמֹן, כִּי הֵם מִתְבַּטְּלִים מִפְּנֵי בְּהִירוֹת אוֹר הַחֲכָמָה, כִּי שֶׁרָגָא בְּטִיְהִרָא וְכו'.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch Ohr Torah Parshas Yisro

After wisdom turns everything into nothing, creation can emerge from the four elements.	ואחר שעושה את הכל לאין, אז יכולה להתהוות בריאה אחת מד' יסודות.
This is the meaning of "And wisdom is found from nothing"—because wisdom reduces everything to nothingness, it allows for existence to emerge from the four elements.	זהו "והחכמה מאין תמצא", פרוש, כי מכח שהחכמה עושה הכל לאין, תמצא, ר"ל יוכל (להמציא) [להמצא] בריאה מד' יסודות.
Even though we said that when wisdom enters, the four elements are nullified, a trace (reshimu) of them remains in every creation.	ואף על פי שאמרנו שבהכנסת החכמה נתבטלו הד' יסודות, עם כל זה, יש בכל בריאה רשימו של הד' יסודות.
They had to be nullified momentarily so that creation could emerge, but their imprint remains. Thus, something (yesh) comes forth from nothing (ayin)—the very process initiated by wisdom.	כי הצרכו להתבטל לפי שעה כדי שיוכל להתהוות הבריאה, מכל מקום נשארה הרשימו, ואז נעשה מאין יש, פרוש, מכח האין שנעשו מתחלה על ידי החכמה, נעשה אחר כך יש.
This explains the statement of our Sages: "The beginning of thought is the end of action."	זהו [אפשר לומר] מה שאמר רז"ל: "תחלת ההמשכה הוא סוף המעשה".
The beginning of thought, which is wisdom, is called yesh (true existence), and at the end of action, something (yesh) is also formed.	כי (מתחלה) [תחלת] המשכה שהיא החכמה, נקראת יש, ואחר כך, בסוף המעשה, גם כן נתהווה יש.
Thus, wisdom orchestrates everything, as it is written: "You made them all with wisdom"—through wisdom, everything was first reduced to nothing, allowing for creation to emerge.	נמצא כי החכמה היא עושה את הכל. וזהו: "כלם בחכמה עשית", כי מכח החכמה שעשה [את] הכל לאין, תמצא הכל, כנזכר.
To explain this concept further, we say that Chochmah (wisdom) is called "Ko'ach Mah" (כ"ח מ"ה)—the power of "Mah" (what), referring to the new Mah, which was never affected by any breaking (Shevirah). These are deep matters that cannot be fully explained.	ולבאר הענין יותר, נאמר כי החכמה נקראת "כ"ח מ"ה", שהוא "מ"ה החדש" שלא היה בו שום שבירה, והדברים עמוקים הם ואי אפשר לפרשם.
This new Mah represents the level of Yesod (foundation), which has the power to ascend to Da'at (Divine knowledge) and to transmit influence from the upper intellects to the lower realms, as explained in the Kabbalistic intentions of the lulav.	והנה "מ"ה החדש" הוא בחינת יסוד, שיש בו כח לעלות עד הדעת ולהשפיע מן המוחין העליונים לתחתונים, כמו שנאמר בכונות הלולב.

Rabbi Dov Ber of Mezeritch Ohr Torah Parshas Yisro

This level connects everything, as it is written: "For all is in the heavens and the earth." The Aramaic translation explains this as meaning "that which binds the heavens and the earth."	וְהוּא הַמַּחְבֵּר אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: "כִּי כָל בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ", וּמִתְרַגְּמִינֵן: "דְּאֶחִיד בְּשָׂמַיָא וּבָאָרְעָא".
"The heavens" refers to Tiferet (beauty), which is called Yaakov, as he unites and balances between Chesed (kindness) and Gevurah (judgment).	בְּשָׂמַיִם" הוּא הַתְּפָאֶרֶת, הַנִּקְרָא "יַעֲקֹב", "שֶׁהוּא הַמַּחְבֵּר וּמְכַרְיֵעַ בֵּין "חֶסֶד" ו"גְּבוּרָה".
Therefore, Yaakov is called "the middle bar" (בריאח), which unites all things. The word "bariach" (בריאח, bar) is composed of the letters of "chibur" (חיבור, connection), showing that Yaakov is the one who unites everything.	לָכֵן נִקְרָא "יַעֲקֹב" "בְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן", "בְּרִיחַ" הוּא אוֹתִיּוֹת (חִיבוּר) [חִבְר], כִּי "יַעֲקֹב" בְּחֵר לוֹ "יָהּ".
Likewise, the verse "And Yaakov fled" (ויברח יעקב) also hints at connection (chibur), referring to his role in uniting the upper holy unions.	וְכֵן "וַיִּבְרַח יַעֲקֹב"—הַכֹּל הוּא לְשׁוֹן (חִיבוּר) [חִבְר], שֶׁהוּא הַמַּחְבֵּר בְּנִשְׁקִינֵי הָעֲלִיּוֹנִים קַדִּישִׁין.
Similarly, Yosef, who represents the attribute of Yesod (foundation), is described as "By your mouth shall all be sustained" (ועל פיך ישק וגו').	וְכֵן "יוֹסֵף", שֶׁהוּא מֵדֵת הַצַּדִּיק, נֶאֱמָר בּוֹ: "וְעַל "פִּיךָ יִשָּׁק וְגו'".
This explains the verse: "These are the generations of Yaakov—Yosef." The Sages say that Yosef resembled Yaakov, and what happened to one happened to the other.	זֶהוּ מֵה שֶׁנֶּאֱמָר: "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב, יוֹסֵף", וְאֶמְרוּ רַ"ל, שֶׁהָיָה דּוּמָה לוֹ, וּמֵה שֶׁאָרַע לְזֶה וְכֵן.
Thus, Ko'ach Mah—which is the Tzaddik (righteous one), the foundation of the world—is what unites and brings everything into being.	נִמְצָא כִּי "כ"ח מ"ה", שֶׁהוּא "צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם", הוּא הַמַּחְבֵּר הַכֹּל וּמְהַיָּה אוֹתָם.

It is known that Yesod (foundation) is called "morning" (boker).	"וַיָּדוּעַ כִּי הַיְסוּד נִקְרָא "בֹקֶר".
Although morning is typically associated with Chesed (kindness), as it is written: "And Avraham arose early in the morning,"	וְהֵגַם שֶׁהַבֹּקֶר הוּא מְכֻנָּה לְמֵדֵת הַחֶסֶד, כְּמוֹ "שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר",
nevertheless, Chesed is revealed in Yesod, as stated in the Kabbalistic intentions: "And the Merciful One, for His kindnesses never cease."	עִם כָּל זֶה, בִּיְסוּד נִתְגַּלּוּ הַחֶסֶדִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר "בְּכַוָּנוֹת: "וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדָּיךְ".

Rabbi Dov Ber of Mezeritch
Ohr Torah
Parshas Yisro

Therefore, it first says "on the third day", referring to Yaakov's attribute (Tiferet, balance),	לֵכֵן אָמַר תַּחֲלָה: "בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי", שֶׁהוּא מִדַּת יָעֶקֶב.
and afterward it says "when morning came," referring to Yosef's attribute (Yesod, foundation).	וְאַחֵר כֵּן אָמַר: "בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר", שֶׁהוּא מִדַּת יוֹסֵף.
This signifies the completion of the body (Siuma D'Gufa),	"סִיּוּמָא דְגּוּפָא".
so that they would be able to receive the Torah, which was given with water and fire, representing Chesed (kindness) and Gevurah (judgment).	בְּכַדִּי שִׂיכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּמַיִם וּבָאֵשׁ, שֶׁהֵם "חֶסֶד" ו"גְּבוּרָה".
Yesod is the mediator and the unifier between them, enabling their connection.	וְהוּא הַמְּכַרֵּיעַ וְהַמְּמוּצָע בֵּינֵיהֶם וְנִתְּהוּהָ הַחֲבוּר.
Then it says "in the wilderness", meaning that all the divine flow was given in the realm of speech (dibur),	וְאַחֵר כֵּן: "בַּמִּדְבָּר", פִּירוּשׁ, כָּל הַשֹּׁפַע נָתַן בְּעוֹלָם הַדְּבּוּר,
which represents the lower level, forming a complete structure (Komah Shleimah).	"שֶׁהוּא מַדְרָגָה תַּתְּאָה, וְנַעֲשֶׂה "קוֹמָה שְׁלֵימָה".